

de Mennesker, det rammer, er det en af de største Kalamiteter, de overhovedet kan blive udsat for. Enhver ved ligeledes, at dette Lejlighedslovforslag som alle de andre medfører visse Ulemper. Det har det ærede Medlem, der førte Ordet for Venstre (Moltesen), ganske Ret i. Derimod kan jeg ikke se, at Ulemperne ved Lovforslaget paa nogen Maade skulde kunne sammenlignes med Ulemperne ved Bolignøden. De sidste er ligefrem Kalamiteter, medens de første er Ulemper, som kan bæres og maa bæres som saa mange andre.

Jeg synes, at Koncipisten til Lovforslaget har været heldig med at tænke sig ind i de Tilstande, der vil kunne følge af det, og det forekommer mig, at han med Held flere Steder er kommet ud over Vanskelighederne. Jeg tænker saaledes f. Eks. paa den Bestemmelse om Erstatning, der er foreslået for det Tilfælde, at en Lejer, netop fordi de abnorme Tilstande har medført Nedgang i hans Indtægter, vil gaa over til at bebo en billigere Lejlighed, men nu bliver tvunget til at forblive en Maaned endnu i sin dyrere Lejlighed. Man kunde her have ønsket, at der i det korresponderende Tilfælde, hvor en Husejer vil lide Tab ved at skulle beholde en Lejer, kunde være aabnet Adgang for ham til at søge Erstatning. Nogen stor praktisk Betydning vilde det vel ikke faa, men saa meget mere vilde det betyde for de enkelte, der blev nødt til at gøre Brug af en saadan Bestemmelse. Vi maa jo huske paa, at det er ikke alle Husejere, der er rige eller blot velhavende, nogle kan endog sidde meget haardt i det. I det hele mener jeg, at det er en paa Krævet Lov, her er Tale om, og jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslagets videre Fremme.

Mads Larsen: Jeg tror, det ærede Medlem fra Stege (Jessen) i høj Grad undervurderede de Vanskeligheder, der vil fremkomme, hvis dette Lovforslag føres igennem. Jeg tør imidlertid ikke sige — dertil er mit Kendskab til disse Forhold ikke stort nok —, om ikke Fordelene ved dette Lovforslags Gennemførelse for København og Frederiksberg og maaske enkelte af de største Provinsbyer vilde kunne opveje de Vanskeligheder, der utvivlsomt vil følge dermed, men jeg har saa meget Kendskab til Forholdene i Stationsbyerne paa Landet og ogsaa i flere af de almindelige Købstæder, at jeg tør sige, at navnlig ved alle de Ejendomme, hvor der i Lejemaalet er indbefattet et Stykke Have,

større eller mindre, vil der fremkomme en uovervindelig Skavank i Tilstandene, dersom dette Lovforslag vedtages. Thi det er klart, at Tidspunktet for den nuværende Flyttedag midt i April eller i enkelte Tilfælde Slutningen af April eller Begyndelsen af Maj er det seneste Tidspunkt til at faa Foraarsbehandlingen af Jorden i Haven tilendebragt med Plantning og Tilsaaning. Hvis denne Tilberedning af Jorden først kan paabegyndes omkring Midten af Maj, vil det med andre Ord sige, at den overhovedet ikke vil blive nævneværdig frugtbringende i den Sommer, vi gaar i Møde. Det synes mig at være en saa alvorlig Mangel, at man ogsaa maa tage den med i Betragtning, naar man overvejer, hvorvidt man skal gennemføre et Lovforslag som dette.

Jeg har fremdraget dette Synspunkt under Hensyn til indtrængende Henvendelser fra Stationsbyer i min Valgkreds, og jeg nærer ikke Tvivl om, at hvis der i dette Ting eller i det andet høje Ting bliver nedsat et Udvalg om dette Lovforslag, vil der komme Henvendelse paa Henvendelse trindt omkring fra Landet, der vil bekræfte, at man netop ud fra dette Hensyn vil rejse meget alvorlig Modstand imod Gennemførelsen af Lovforslaget som en almindelig landsomfattende Foranstaltning. Ud fra den Opfattelse, jeg har, at disse Vanskeligheder er uovervindelige, hvis Lovforslagets Bestemmelser skal gælde over det hele Land saavel for Stationsbyer som for de mindre Købstæder, vil jeg, selv om jeg, naar ingen af Partiernes Ordførere finder sig foranlediget til at foreslaa Udvalg, ikke vil insistere paa noget saadant, ligesom jeg heller ikke vil modsætte mig Lovforslagets Oversendelse til Landstinget, forbeholde mig ved Sagens endelige Afgørelse at stemme imod Lovforslaget, hvis der ikke sker en Forandring deri, hvorved der bliver taget Hensyn til den meget alvorlige Skavank, som jeg har fremdraget. Jeg vil henstille til Overvejelse under de fortsatte Forhandlinger, at der bliver taget et saadant Hensyn. Jeg tror ikke, at denne Vanskelighed vil kunne overvindes paa anden Maade, end at man indskrænker Lovforslaget til at omfatte København og Frederiksberg og maaske et Par af de største Købstæder, hvor dette Forhold med Haverne ikke har den Betydning, det har andre Steder i Landet.

Moltesen: De store Vanskeligheder, som det ærede Medlem fra Stege (Jessen) gjorde opmærksom paa, der vil møde her